

Klimmateriaal moet je passen als een jas

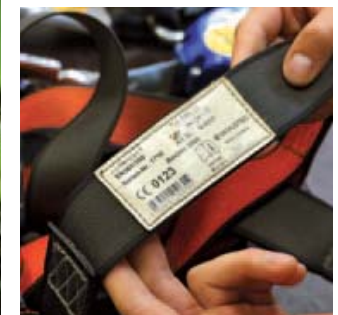


Klimmateriaal uitzoeken is best ingewikkeld. Er valt zoveel te kiezen dat je door de bomen het bos niet meer ziet. Maar net als bij een paar nieuwe schoenen kun je pas kiezen als je hebt gepast.

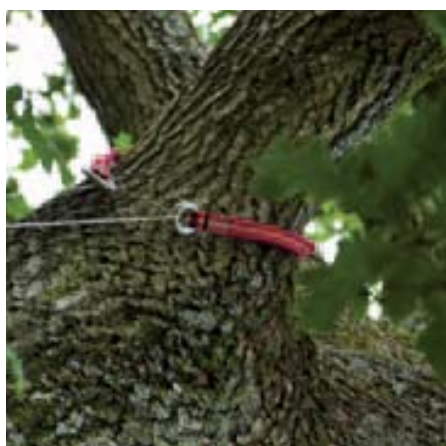
In Nederland werken in de boomverzorging totaal zo'n 1.000 mensen met een European Tree Workers-certificaat. Daarnaast is er een nog veel grotere groep die ook af en toe de boom in gaat. Denk aan hoveniers en verzorgers bij de bomengroep van gemeenten. Een hoogwerker is niet altijd voorhanden. Klimmen begint met weten wat je doet en dat vergt opleiding en training. Elk jaar komen er in Nederland zo'n 100 gecertificeerde tree workers bij. Klimmen is zwaar werk en daarom is het plezierig om te werken met materiaal waarmee je prettig werkt en waarmee je vertrouwd bent. Veiligheid gaat immers voor alles.

Eerst proberen

De uitrusting voor een klimmer is vrij eenvoudig op een rij te zetten. Een klingordel,



Door veroudering is de sterkte niet meer gegarandeerd, ook al ziet het materiaal er nog prima uit.



Een werpzakje om de klimlijn in de boom te krijgen hoort bij de basisuitrusting van een klimmer.



Sluitingen van karabijnhaken moeten schoon en gangbaar zijn. Je kunt ze smeren met grafietolie.



De ZigZag-lijnrem van Petzl laat zich goed doseren en is behoorlijk populair.

een klimlijn, een verankeringslijn en een klimstrop. Bijpassende kleding en schoenen horen ook in het rijtje, net als een werpzakje om de klimlijn in de boom te krijgen. “Ben je een beginnend klimmer, dan begin je bij ons op de cursus met een hulplijn met een Pruisische knoop”, vertelt Jasper Visser, instructeur bij Bijsterveld en Daamen in Schaarsbergen, één van de aanbieders van klimtrainingen in Nederland. “Zo leer je de basistechniek en als je die onder de knie hebt, kun je wat andere zaken uitproberen. De single rope-techniek leren we alleen gevorderde klimmers”, vertelt Visser. “Reden is dat je daarbij boven in de boom van lijn moet wisselen.”

Schroefsluiting

Omdat veiligheid voor alles gaat, wordt bij de opleiding ook gekozen voor karabijnhaken met een schroefsluiting in plaats van een tri-lock. Bij een tri-lock kun je je nog makkelijk vergissen. Bij een schroefsluiting is de klimmer bewuster bezig met zijn veiligheid.

Voor alle materialen geldt dat er meerdere aanbieders zijn met in totaal een gigantisch assortiment. Maar wat moet je kiezen? En welke karabijnhaak is handiger? Het materiaal is in principe allemaal goed en wat je handig vindt, hangt vooral af van je eigen voorkeuren. Zeker bij klimgordels. Ze zijn er te kust en te keur. Vaak is het *one size fits all*, soms zijn er twee maten. En net als bij de aanschaf van een paar nieuwe schoenen moet je eerst passen en uitproberen om te ervaren wat lekker zit en wat je aanspreekt. “Klimmateriaal is eigenlijk geen spul om per postorder te bestellen”, stelt Johan Teeuwen van Stierman de Leeuw. “Tenzij je door ervaring

al precies weet wat je wilt.” Maar goede voorlichting door de dealer is zo belangrijk dat Stierman de Leeuw ook eisen stelt aan de training van zijn dealers. Een klimgordel kost ruwweg 200 tot 350 euro. Duurder is niet per se beter.

Leveranciers hebben pagina's vol met klimlijnen: 11,5, 12 of 13 mm dik. Een dikkere lijn geeft wat meer grip, een dünnere lijn is lichter. De catalogus op de website van Poel Bosbouw geeft het treffend aan: “De noodzakelijke materialen zijn waarschijnlijk bekend, maar voor extra accessoires geven wij u graag advies. De ‘loopeigenschappen’ van verschillende lijnen die gebruikt kunnen worden voor een schuifknoop zijn afhankelijk van een aantal factoren: constructie / soort schuifknoop / slijtage klimlijn / persoonlijke voorkeur. Door de verschillende lijnen uit te proberen, is het altijd mogelijk de juiste combinatie te vinden.”

Nieuwe producten

De Colugo-klimlijn is iets van de laatste tijd. Het is van polyester met als voordeel dat het zowel nat als droog dezelfde eigenschap houdt. De Colugo Wasp is een relatief zacht materiaal waardoor knopen makkelijk grijpen. Colugo Tiger is een harder materiaal waardoor knopen makkelijk schuiven. *Cambium savers*, of zo je wilt, *friction savers* worden wel steeds meer gebruikt. Klimmen met een hulplijn met Pruisische knoop is basistechniek, maar de laatste jaren worden lijnremmen steeds populairder. Vrij recent en gewaardeerd omdat het zich goed laat doseren is de ZigZag van Petzl. Samen met een klem voor de schoenen klimt dat ook lichter, omdat de klimmer meer rechtop blijft en zich vooral met zijn been omhoogwerkt.

Sinds vorig jaar heeft Petzl de Pantin foot lock die zowel voor links als rechts leverbaar is. De E-Tuber cambium saver is een recent product om ook bij SRT-klimmen de schors te beschermen en is vooral nuttig als de klimlijn niet alleen maar wordt gebruikt om te stijgen. Wordt een single lijn direct om de tak geslagen en afwisselend op trek belast dan ontstaat door rek vooral bij een dunne bast toch snel schade.

Goed controleren

Klimmateriaal moet elk jaar worden gekeurd maar eigenlijk moet je het elke keer controleren nadat je het hebt gebruikt. Lijnen slijten en als je vaak klimt, dan is een hulplijn al binnen een jaar versleten. Keuren is feitelijk een optische kwestie. Zijn de stiksels nog goed, zijn er beschadigingen en wat is de leeftijd van het materiaal. Door veroudering is de sterkte niet meer gegarandeerd en ook al ziet het materiaal er nog prima uit dan wordt het toch afgekeurd. Is de mantel van een fliplijn iets beschadigd dan is dat nog niet per se een groot probleem maar is de metalen kern van een fliplijn die je gebruikt bij het zagen beschadigd, dan is het onveilig. Sluitingen van een karabijnhaak moeten goed schoon en gangbaar zijn. Smeren met grafietolie is de remedie. Op materiaal kan een klimmer eigenlijk nooit blindelings vertrouwen. Na iedere klus meteen het materiaal controleren op slijtage is een goede gewoonte die eigenlijk iedereen zich moet aanleren, vinden opleiders. ■